

wihha! kuumtega kündsid selle kohha uestie läbbi, keppiga pistsid igga auku, agga tühbi waew! peial-pois olli süggavässé ma alla läinud eggas tulnud välja enne, kui siis pimedaks olli sanud ja mehhed ärra läinud täie süddame agga tühja kukruga.

Siis wast pois pugges omma august välja, agga pimedaga ei näinud lättsilma ees. „Kuid ma waene poiskenne siin eddasid saan? — mõtles — wöin pea kommunistada ja kässi jalgu murda; ei tohhi minna paigalt minna, pean hommikuni seia jäma!” Ümeks leidis ta siis kinnast, mis meestest olli mahhajäinud, ja hakkas selle sisse omimale maggades-aasset walmistama, ja heitis pistali. Agga enne veel, kui nuni peale tulli, kulis läks innimest möda minnema, kellest teine ütles: „Kallid asju on sealt kül leida; — kui agga siöse saakjime!” Pois kulis ja mõtles: „need tahhavad warraštama minna! — eot, ma lähhän kasa!” ja siis hüdis valjuste: „Mehhed, ma tahhan teid siöse aidata!” — Bargad löid kartma: „mis se olli, eks siin tegi räkinud?” — Jäid seisima, ringi wahtides ja kulates. Siis peial-pois, kes sel ajal kinda seest olli välja tulnud, hüdis ueste: „Wöitke mind kasa! ma aitan teid!” Müüd mehhed wastasid: „Kes ja kus sa siis olled?” „Otsige agga ma-pinna pealt, —

elli wastus — ja pange tähhele, kust poest häält kulete!” Mehbid eissid ja wimaks leidsid hüüdjat, töösid ülleisse, agga siis ütlesid ka: „Oh sinna rot, kedda tahhad ja aidata ja mis abbi wöib sunnust olla?” „Rummalad ollete! wastas pois, — kas teie sedda ei mõista: sellepärrast just, et ma ret ollen, wöin aidata. Teie nöu on warraštama minna, agga ei teie tahha sisse sada; eks minna siis wöitme august ehet ütse prauast wöi siöse minna ja teilegi lahti tehha, ehet teie fätte anda, mis siödda kutsub?” Mehhed sainvad arvu: „Töösi! kostsid — lähme siis, et näeme, kas oled mees. Teine pistis poiss fättest sadik omma westi tašku ja siis läksid otsekohhe ühte mõisa. Kui sinna said, näggid viigase rüduga aknat; sealt peial-pois läks kambri sisje, agga siis — kas sa näe jälle kelmi! — kambris hakkas kissendama sure healega: „Mehhed, müüd öölge, kas tahhate föik sada, mis juun on?” Bargad ehmatasid ja kelasid farjumast, agga pois teggi, nagu ei kuleks, ja kissendas ueste, jest temma nöu olli, kissaga maja-rahwast ärratada, et naad ei saaks paljaks tehtud! kissendas: „Mehhed, eks te' kord ütle, kas pean föik teie fätte toma?” Selle kääraga ärkas tüdruk, kes teises kambris seal körwas maggas, unest, töötis pead ja jai